15 d'agost: L'Assumpció de la Mare de Déu

Text de l'Evangeli (*Lc* 1,39-56): I aixecant-se Maria en aquells dies, se n'anà a la muntanya amb diligència a una ciutat de Judà. I entrà en la casa de Zacaries i saludà Elisabet. I s'esdevingué que, quan Elisabet sentí la salutació de Maria, l'infant exultà en el seu ventre, i Elisabet quedà plena de l'Esperit Sant, i amb gran veu exclamà, i digué: «Beneïda tu entre les dones, i beneït el fruit del teu ventre. I d'on em ve això que vingui la mare del meu Senyor a mi? Perquè vet aquí que, tan bon punt arribà a les meves orelles la veu de la teva salutació, exultà de goig l'infant en el meu ventre. I benaurada la que ha cregut que es compliran les coses que li han estat dites de part del Senyor».

I digué Maria: «Magnifica la meva ànima el Senyor, i ha exultat el meu esperit en Déu Salvador meu, perquè ha mirat la humilitat de la seva serventa. Heus aquí, doncs, que des d'ara em diran benaurada totes les generacions, perquè ha fet en mi coses grans el qui és poderós, i sant és el seu Nom; i la seva misericòrdia, de generació en generació per a aquells qui el temen. Ha mostrat la força del seu braç, ha dispersat els superbiosos en la intenció dels seus cors; deposà del tron els poderosos i exalçà els humils; els afamats els ha omplert de béns i els rics, els ha fet anar-se'n buits. Ha acollit Israel, el seu servent, perquè ha recordat la seva misericòrdia envers Abraham i la seva descendència pels segles, tal com havia parlat als nostres pares». I Maria es quedà amb ella uns tres mesos, i retornà a casa seva.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Magnifica la meva ànima el Senyor, i ha exultat el meu esperit en Déu Salvador meu»

P. Dom Josep ALEGRE Abat emèrit de Santa Mª de Poblet
(Tarragona, Espanya)

Avui celebrem la solemnitat de l'Assumpció de Santa Maria en cos i ànima al cel. «Avui —diu sant Bernat— puja al cel la Verge plena de glòria, curulla de goig els ciutadans celestes». I afegirà aquestes precioses paraules: «Quin regal més formós envia avui la nostra terra al cel! Amb aquest gest meravellós d'amistat

—que és donar i rebre— es fonen allò humà i allò diví, allò terrenal i allò celest, el que és humil i el sublim. El fruit més granat de la terra és allí, d'on procedeixen els millors regals i els dons de més vàlua. Encimada en les altures, la Verge Santa prodigarà els seus dons als homes».

El primer do que et prodiga és la Paraula, que Ella sabé conservar amb tanta fidelitat en el seu cor, i fer-la fructificar des del profund silenci acollidor. Amb aquesta Paraula en el seu espai interior, tot engendrant la Vida per als homes en el seu ventre, «Maria en aquells dies, se n'anà a la muntanya amb diligència a una ciutat de Judà. I entrà en la casa de Zacaries i saludà Elisabet» (Lc 1,39-40). La presència de Maria expandeix l'alegria: «quan Elisabet sentí la salutació de Maria, l'infant exultà en el seu ventre» (Lc 1,44), exclama Isabel.

Sobretot, ens fa el do de la seva lloança, la seva mateixa alegria feta cant, el seu Magnificat: «Magnifica la meva ànima el Senyor, i ha exultat el meu esperit en Déu Salvador meu...» (Lc 1,46-47). Quin regal més formós ens retorna avui el cel amb el cant de Maria, fet Paraula de Déu. En aquest cant hi trobem els indicis per aprendre com es fonen l'humà i el diví, el terrenal i el celest, i arribar a respondre com Ella al regal que ens fa Déu en el seu Fill, a través de la seva Santa Mare: per tal d'esdevenir un regal de Déu per al món, i demà un regal de la nostra humanitat a Déu, tot seguint l'exemple de Maria, que ens precedeix en aquesta glorificació a la que ens trobem destinats.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «La festa de l'Assumpció de Nostra Senyora ens proposa la realitat d'aquesta esperança joiosa. Encara som peregrins, però la Nostra Mare ens ha precedit i ens assenyala la fi de la sendera: ens repeteix que és possible arribar-hi i que, si som fidels, hi arribarem» (Sant Josepmaria)

- «En aquesta Solemnitat de l'Assumpció mirem Maria: Ella ens condueix a l'esperança, a un futur ple d'alegria i ens ensenya el camí per assolir-lo: acollir en la fe el seu Fill; no perdre mai l'amistat amb Ell, sinó deixar-nos il·luminar i guiar per la seva paraula» (Benet XVI)

- «La Santíssima Verge Maria, acabat el curs de la seva vida terrenal, fou enduta a la glòria del cel en cos i ànima. Allí ja participa a la glòria de la Resurrecció del seu Fill, anticipant la resurrecció de tots els membres del seu Cos» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 974)